

عنوان مقاله:

خوانش داستان "گزارش گیری" اثر سونتگ بر اساس نظرات ایریگاری

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نگار شریف

شیده احمد زاده

خلاصه مقاله:

جنبه هایی از تجربه ی شخصی که در آثار ادبی می آیند را می توان به عنوان بازتاب هویت فردی و اجتماعی شخصیت ها مورد بررسی قرار داد. فمینیسم پساساختارگرا که نقد بر اساس روانکاوی سنتی را به دلیل تعریف هویتی منفعل و وابسته از زنانگی نقد می کند، آن را گفتمانی مردسالارانه می داند که همواره جنسیت زنانه را با فقدان مرتبط دانسته است. توجه به مضمون رابطه ی مادر-دختر در نوشته های لوس ایریگاری بخشی از تلاش او برای تصحیح نگاه غالب به زن و رهایی زنان در مقام مادر از چارچوب بسته ی نقش های تحمیلی فرهنگی و اجتماعی است. زنان دراندیشه مردسالار به عنوان سوژه فعال به رسمیت شناخته نشده و از حیطة ی فرهنگ رانده می شوند. مقاله ی حاضر ابتدا به تعریف های مرد-محور از چگونگی شکل گیری هویت زنانه در نقد روانکاوانه ی فروید و لکان اشاره می کند. سپس بحث می کند که نظرات ایریگاری چطور به واسازی این تعریف ها می پردازد و چگونه بازتعریف رابطه مادر-دختر می تواند هنجارهای فرهنگی را دگرگون کند. در ادامه خوانشی از داستان "گزارش گیری" نویسنده و متفکر معاصر سوزان سونتگ بر اساس این مضمون نشان می دهد که در جامعه ای که گفتمان های مردسالار رایج را هنوز حفظ کرده، رابطه ی مادر-دختر، سرکوب شده و عقیم، ناتوان از بخشیدن هویت مثبت به زن است که باعث قربانی شدن او در این وضعیت ناکامی می شود.

کلمات کلیدی:

نقد فمینیستی پساساختارگرا، رابطه ی مادر- دختر، هویت، جنسیت، لوس ایریگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293313>

